USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **P. M.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. února 2016, č. j. DSH/309/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. března 2017, č. j. 17 A 27/2016 - 67,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.

II. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany ze dne 18. listopadu 2015, č. j. MeRo/11743/OD/15, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, porušením § 18 odst. 4 tohoto zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Krajský soud žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, jíž se domáhal zrušení tohoto rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení. Protože kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyzval Nejvyšší

správní soud stěžovatele usnesením ze dne 12. května 2017, č. j. 6 As 146/2017 - 21, aby v zákonné lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení uvedl, z jakého důvodu ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost podal, a tyto důvody skutkově a právně konkretizoval. Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 22. května 2017.

[3] Zákonná jednoměsíční lhůta pro odstranění vad kasační stížnosti (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) tedy stěžovateli uplynula ve čtvrtek dne 22. června 2017. Jelikož stěžovatel k tomuto dni důvody kasační stížnosti nedoplnil, postupoval Nejvyšší správní soud podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, neboť absence důvodů kasační stížnosti je nedostatkem, pro který nelze v řízení pokračovat.

[4] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud zároveň o vrácení již zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu